

РЕШЕНИЕ

№ 34564

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛ
Миро

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4934** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. П. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение №68 от 07.01.2025г. постановено по нахд №17764 по описа на СРС за 2023г., НО,96 състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ на отдел ПП-СДВР, с което на С. наложената от 400лв. по чл.189, ал.4 вр. с чл.182 ,ал.1,т.4 от Закона за движение по пътищата . С решението касаторът е осъден и да заплати на СДВР разноски от 100лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че районният съд не е обсъдил всички възражения и не е изследвал пороците на обжалвания електронния фиш в цялост. В тази връзка сочи, че не е доказано по категоричен начин, че посоченото в обжалвания електронен фиш място на нарушението се намира именно в участъка от пътя с въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч., тъй като в контролирания участък има въведени последователно два различни

режима на ограничение на скоростта. Сочат се процесуални нарушения: в протокола от използване на техническо средство за контрол е посочено веднъж, че контролът се е извършвал в контролиран участък с въведено общо ограничение на скоростта от 50 км./ч, което безспорно съставлява нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, едновременно с това, в протокола е отбелязано също, че ограничението на скоростта е въведено с пътен знак, което вече съставлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП; в приложената по делото снимка на разположението на уреда няма дата и час на заснемане, няма точно местоположение на уреда, за да установи, че тази снимка действително е направена и съответства на мястото, датата и часа на установяване на нарушението; в протокола от използване на АТСС са посочени номерата на първото и на последното статично изображение за времето на проверката, като в същото време представеното към електронния фиш статично изображение носи различен номер, който не може да се включи в тази поредност и не може да бъде отнесено към процесната контролна сесия, отразена в протокола. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществуващия на правния спор, с което да отмени ЕФ.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, юр.к. М. изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6268760 от 14.08.2022 г., издаден от СДВР, с което на П. П. С. ЕГН [ЕГН], на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

Жалбоподателят е собственик на лек автомобил марка „Ф.“ модел „П. ЦЦ“ с регистрационен [рег.номер на МПС]. На 14. VIII. 2022 година в 16.01 часа описаният лек автомобил се движи на територията на Столична община в рамките на населеното място – [населено място], по [улица]до №2 (бензиностанция „ОМВ“) с посока на движение от

[улица]към [улица]. В посочения пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория „В“ към процесната дата е указаната в чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата – 50.00км/ч. Въпреки ограничението, автомобилът се движи със скорост от 86.00 км/ч – 36.00 км/ч над допустимата, видно от представената по делото снимка към електронния фиш.

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство за видеоконтрол „CORDON M2” №MD 1192, представляваща ЕИО одобрен тип средство за измерване, преминала последваща техническа проверка на 15. III. 2022 година в отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ на Български институт по метрология. За проверката е съставен представен по делото Протокол №05-СГ-ИСИС. При проверката е установено, че техническото средство съответства на метрологичните изисквания. Видео - радарната система била разположена на триножник на [улица]в рамките на населеното място – [населено място], до №2 (бензиностанция „ОМВ“), видно от представен по делото Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, и работела в стационарен режим на заснемане и заснемала приближаващите автомобили.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийският районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението е правилно.

При постановяване на обжалваното решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 218, ал. 2 от АПК.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Изложените мотиви в обжалваното решение са съответни на фактическите установявания по делото и отговарят подробно на възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Не се споделят съображенията за допуснато процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението. Настоящата инстанция намира, че неизлагането на подробни мотиви по всички възражения, изложени в жалбата против наказателното постановление по същността си представлява нарушение, но същото не може да бъде квалифицирано като съществено. Пропускът да се обсъди плащането на наложената с електронния фиш глоба на осн.чл.189 ал. 9 ЗДвП, не води до незаконосъобразност на обжалваното решение. На осн.чл.189 ал.10 т.4 от ЗДвП, влизат в сила електронните фишове, които са платени в срока за доброволно плащане, считано от датата на плащането. Жалбата не е оттеглена ,поради което Софийският районен съд не е допуснал съществено отклонение от стандарта, утвърден в чл. 339, ал. 1 и ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. В нормата на чл. 339, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН законодателят е определил какво следва да бъде съдържанието на въззивното решение, което въззивната инстанция постановява в случаите, когато потвърждава наказателното постановление. Съгласно тази разпоредба във въззивния съдебен акт следва да се посочи по чия жалба и протест се

произнася въззивният съд, тяхното кратко съдържание, доводите на страните от съдебното заседание, основното съдържание на присъдата/наказателното постановление, основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста и своето собствено решение по тях. Това не означава, че въззивният съд винаги е длъжен в решението си да излага подробен доказателствен анализ и изрично да обосновава всяка приета от него фактическа констатация, когато изцяло приема за качествено извършена доказателствената и аналитичната дейност на административнонаказващия орган. Не се констатира и допуснатото нарушение от Софийския районен съд да се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание. Лаконичността на съда не е касационно основание.

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него.

В случая е безспорно установено, че на 14.08.2022 г., в 06:01 часа в [населено място], по [улица]до №2 (бензиностанция „ОМВ“) с посока на движение от [улица]към [улица]касаторът е управлявал лек автомобил „Ф.“ модел „П. ЦЦ“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , като се движел със скорост от 86 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, въведено с пътен знак В-26.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. Превишаването в случая е с 36 км/ч., което попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и тъй като предвиденото наказание е със строго фиксиран размер, правилно районният съд е приел, че същото не може да бъде редуцирано.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63д, ал. 1, предл.2-ро от ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 130 лева (чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ).

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 68 от 07.01.2025 г., постановено по НАХД № 17764/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА П. П. С. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 130 (сто и тридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

